

Sygn. akt IV CSK 186/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa Z. M. K. i S. K.
przeciwko M. L.
o rozwiązanie umowy dożywocia,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 sierpnia 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 20 listopada 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uzasadnienie

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które – zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powodowie Z. M. K. i S. K. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 20 listopada 2012 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparli na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, tj. zagadnienie nowe, dotychczas nierozwiązane w orzecznictwie lub doktrynie prawa, albo budzące rozbieżności w orzecznictwie, którego rozwiązanie może przyczynić się do rozwoju orzecznictwa i nauki prawa. Przedstawiony w sformułowanym w skardze kasacyjnej zagadnieniu prawnym problem prawny był już przedmiotem wielokrotnych i jednolitych wypowiedzi Sądu Najwyższego na tle art. 913 § 2 k.c. (por. m.in. wyroki: z dnia 25 stycznia 1950 r., Wa/C 233/49, PiP 1950, nr 10, s. 152, z dnia 9 sierpnia 1962 r., 2 CR 450/62, OSNCP 1963, nr 7-8, poz. 167, z dnia 9 kwietnia 1997 r., III CKN 50/97, OSNC 1997, nr 9, poz. 133, z dnia 9 listopada 2000 r., II CKN 342/00, z dnia 9 maja 2008 r., III CSK 359/07, z dnia 15 lipca 2010 r., IV CSK 32/10, nie publ.). Wynika z nich, że dla udzielenia ochrony przewidzianej w art. 913 § 2 k.c. nie jest rzeczą obojętną, z jakich przyczyn doszło do ukształtowania się złych stosunków między stronami umowy dożywocia.

Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że skarga jest oczywiście uzasadniona, co ma miejsce wówczas, gdy zasadność zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej wynika *prima facie*, bez głębszej analizy prawnej. Dotyczy to więc jedynie uchybień przepisom

prawa materialnego albo procesowego, zarzucanym sądowi drugiej instancji w skardze kasacyjnej, o charakterze elementarnym. Taka sytuacja nie zachodzi w odniesieniu do zaskarżonego skargą kasacyjną wyroku, jeśli się zważy na podniesione przez sąd drugiej instancji argumenty odmowy przeprowadzenia dodatkowego postępowania dowodowego, tj. nieistotność bądź bezsporność okoliczności mających być przedmiotem dowodów względnie zgłoszenie dowodu nieprzewidzianego przepisami k.p.c. albo też niezgłoszenie w odpowiednim terminie zastrzeżenia w trybie art. 162 k.p.c. do decyzji procesowej sądu odmawiającej przeprowadzenia zgłoszonych dowodów. Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera argumentacji prawnej zmierzającej do podważenia bezzasadności wskazanych wyżej argumentów sądu drugiej instancji, które były przyczyną odmowy przeprowadzenia dowodów zgłoszonych przez powodów w postępowaniu apelacyjnym.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

aw

es